

God's Favourite

By Elder Karl D. Hirst
Of the Seventy

Ο αγαπημένος του Θεού

Από τον Πρεσβύτερο Καρλ Ν. Χερστ
Των Εβδομήκοντα

October 2024 general conference

Being filled with God's love shields us in life's storms but also makes the happy moments happier.

Before I begin, I should tell you that two of my children have passed out whilst speaking at pulpits, and I have never felt more connected to them than in this moment. I've got more on my mind than just the trapdoor.

Our family has six children, who sometimes tease one another that they are the favourite child. Each has different reasons for being preferred. Our love for each of our children is pure and fulfilling and complete. We could not love any one of them any more than another—with each child's birth came the most beautiful expansion of our love. I most relate to my Heavenly Father's love for me through the love that I feel for my children.

As they each rehearse their claims to be the most loved child, you might have thought that our family had never had an untidy bedroom. The sense of blemishes in the relationship between parent and child is diminished with a focus on love.

At some point, perhaps because I can see that we are heading toward an inevitable family riot, I'll say something like, "OK, you have worn me down, but I am not going to announce it; you know which one of you is my favourite." My goal is that each one of the six feels victorious and all-out war is avoided—at least until next time!

Όταν είμαστε γεμάτοι με την αγάπη του Θεού, προστατευόμαστε στις καταιγίδες της ζωής, αλλά κάνει επίσης τις ευτυχισμένες στιγμές ευτυχέστερες.

Πριν να αρχίσω, θα πρέπει να σας πω ότι δύο από τα παιδιά μου έχουν λιποθυμήσει, ενώ μιλούσαν από άμβωνος και ποτέ δεν αισθάνθηκα πιο συνδεδεμένος μαζί τους απ' ό,τι αυτή τη στιγμή. Έχω περισσότερα στο μυαλό μου από την καταπακτή.

Η οικογένειά μας έχει έξι παιδιά, τα οποία μερικές φορές πειράζουν το ένα το άλλο ότι είναι το αγαπημένο παιδί. Το καθένα έχει διαφορετικούς λόγους που το προτιμούν. Η αγάπη μας για το καθένα απ' τα παιδιά μας είναι αγνή και μας γεμίζει και είναι πλήρης. Δεν θα μπορούσαμε να αγαπήσουμε κανένα από αυτά περισσότερο από το άλλο – με τη γέννηση κάθε παιδιού ερχόταν η πιο όμορφη επέκταση της αγάπης μας. Κατανοώ περισσότερο την αγάπη του Επουράνιου Πατέρα μου για μένα μέσω της αγάπης που αισθάνομαι για τα παιδιά μου.

Καθώς το καθένα τους δηλώνει τους λόγους του ότι είναι το πιο αγαπημένο παιδί, θα μπορούσατε να έχετε σκεφθεί ότι η οικογένειά μας δεν είχε ποτέ ένα ακατάστατο υπνοδωμάτιο. Η αίσθηση των ατελειών στη σχέση μεταξύ γονέα και παιδιού μειώνεται με την εστίαση στην αγάπη.

Κάποια στιγμή, ίσως επειδή βλέπω ότι οδεύουμε προς μια αναπόφευκτη οικογενειακή εξέγερση, θα πω κάτι σαν αυτό: «Εντάξει, με έχετε κουράσει, αλλά δεν πρόκειται να το ανακοινώσω. Ξέρετε ποιος από εσάς είναι ο αγαπημένος μου». Στόχος μου είναι το καθένα από τα έξι να αισθάνεται νικητής και να αποφευχθεί ο ολοκληρωτικός πόλεμος – τουλάχιστον μέχρι

In his Gospel, John describes himself as “the disciple whom Jesus loved,” as if that arrangement were somehow unique. I like to think that this was because John felt so completely loved by Jesus. Nephi gave me a similar sense when he wrote, “I glory in my Jesus.” Of course, the Saviour isn’t Nephi’s any more than He is John’s, and yet the personal nature of Nephi’s relationship with “his” Jesus led him to that tender description.

Isn’t it wonderful that there are times when we can feel so fully and personally noticed and loved? Nephi can call Him “his” Jesus, and so can we. Our Saviour’s love is the “highest, noblest, strongest kind of love,” and He provides until we are “filled.” Divine love never runs dry, and we are each a cherished favourite. God’s love is where, as circles on a Venn diagram, we all overlap. Whichever parts of us seem different, His love is where we find togetherness.

Is it any surprise that the greatest commandments are to love God and to love those around us? When I see people showing Christlike love for one another, it feels to me as if that love contains more than just their love; it is love that also has divinity in it. When we love one another in this way, as completely and fully as we can, heaven gets involved too.

So if someone we care about seems distant from a sense of divine love, we can follow this pattern—by doing things that bring us closer to God ourselves and then doing things that bring us closer to them—an unspoken beckoning to come to Christ.

I wish I could sit down with you and ask you what circumstances cause you to feel God’s love. Which verses of scripture, which particular acts of service? Where would you be? What music? In whose company? General conference is a rich place to learn about connecting with heaven’s

την επόμενη φορά!

Στο Ευαγγέλιό του ο Ιωάννης περιγράφει τον εαυτό του ως «[τον μαθητή] τον οποίο αγαπούσε ο Ιησούς», σαν αυτή η διευθέτηση να ήταν κατά κάποιο τρόπο μοναδική. Μου αρέσει να σκέφτομαι ότι αυτό συνέβη, επειδή ο Ιωάννης ένιωθε τόσο απόλυτα αγαπητός από τον Ιησού. Ο Νεφί μου έδωσε παρόμοια αίσθηση όταν έγραψε: «Αγάλλομαι στον Ιησού μου». Ασφαλώς, ο Σωτήρας δεν είναι του Νεφί περισσότερο απ’ ό,τι είναι του Ιωάννη, και όμως η προσωπική φύση της σχέσης του Νεφί με τον «δικό του» Ιησού τον οδήγησε σε αυτήν την τρυφερή περιγραφή.

Δεν είναι υπέροχο που υπάρχουν στιγμές που μπορούμε να αισθανόμαστε τόσο πλήρως και προσωπικώς ότι μας παρατηρούν και μας αγαπούν; Ο Νεφί μπορεί να Τον αποκαλέσει «δικό του» Ιησού και το ίδιο μπορούμε κι εμείς. Η αγάπη του Σωτήρος μας είναι το «ανώτερο, το ευγενέστερο, το ισχυρότερο είδος αγάπης» και Εκείνος παρέχει μέχρι να είμαστε «πλήρεις». Η θεία αγάπη είναι ανεξάντλητη και πάντα διαθέσιμη και ο καθένας μας είναι ένα αγαπημένο, ευνοούμενο άτομο. Η αγάπη του Θεού είναι το σημείο, όπου όπως οι κύκλοι στο διάγραμμα Βεν, όλοι συμπίπτουμε. Όσα μέρη μας φαίνονται διαφορετικά, η αγάπη Του είναι το σημείο στο οποίο βρίσκουμε την συντροφικότητα.

Αποτελεί έκπληξη ότι οι μεγαλύτερες εντολές είναι να αγαπούμε τον Θεό και να αγαπούμε τους γύρω μας; Όταν βλέπω ανθρώπους να δείχνουν χριστοειδή αγάπη ο ένας για τον άλλον, νιώθω ότι αυτή η αγάπη περιέχει κάτι περισσότερο από τη δική τους αγάπη. Είναι η αγάπη που περιέχει επίσης θειότητα μέσα της. Όταν αγαπάμε ο ένας τον άλλον κατ’ αυτόν τον τρόπο, όσο πιο ολοκληρωμένα και πλήρως μπορούμε, συμμετέχουν και οι ουρανοί.

Επομένως, αν κάποιος για τον οποίον ενδιαφερόμαστε φαίνεται να είναι απόμακρος από την αίσθηση της θείας αγάπης, μπορούμε να ακολουθήσουμε αυτό το πρότυπο –κάνοντας πράγματα που μας φέρνουν πιο κοντά στον Θεό και μετά κάνοντας πράγματα που μας φέρνουν πιο κοντά σε αυτόν— ένα σιωπηλό νεύμα να έλθει προς τον Χριστό.

Μακάρι να μπορούσα να καθίσω μαζί σας και να σας ρωτήσω ποιες περιστάσεις σας κάνουν να αισθάνεστε την αγάπη του Θεού. Ποια εδάφια γραφής, ποιες συγκεκριμένες πράξεις υπηρετήσης; Πού θα ήσασταν; Τι μουσική; Σε τίνος την παρέα; Η γενική συνέλευση είναι ένα

love.

But perhaps you feel a long way from the love of God. Maybe there is a chorus of voices of discouragement and darkness that weighs into your thoughts, messages telling you that you are too wounded and confused, too weak and overlooked, too different or disoriented to warrant heavenly love in any real way. If you hear those ideas, then please hear this: those voices are just wrong. We can confidently disregard brokenness in any way disqualifying us from heavenly love—every time we sing the hymn that reminds us that our beloved and flawless Saviour chose to be “bruised, broken, [and] torn for us,” every time we take broken bread. Surely Jesus removes all shame from the broken. Through His brokenness, He became perfect, and He can make us perfect in spite of our brokenness. Broken, lonely, torn, and bruised He was—and we may feel we are—but separated from the love of God we are not. “Broken people, perfect love,” as the song goes.

You might know something secret about yourself that makes you feel unlovable. However right you might be about what you know about yourself, you are wrong to think that you have put yourself beyond the reach of God’s love. We are sometimes cruel and impatient toward ourselves in ways that we could never imagine being toward anyone else. There is much for us to do in this life, but self-loathing and shameful self-condemnation are not on that list. However misshapen we might feel we are, His arms are not shortened. No. They are always long enough to “[reach our] reaching” and embrace each one of us.

When we don’t feel the warmth of divine love, it hasn’t gone away. God’s own words are that “the mountains shall depart, and the hills be removed; but [His] kindness shall not depart from [us].” So, just to be clear, the idea that God has stopped loving should be so far down the list of possible explanations in life that we don’t get

πλούσιο περιβάλλον που προσφέρει άφθονες και πολύτιμες ευκαιρίες για να μάθουμε σχετικά με τη σύνδεση με την αγάπη των ουρανών.

Όμως ίσως αισθάνεστε πολύ μακριά από την αγάπη του Θεού. Ίσως υπάρχει μία χορωδία φωνών αποθάρρυνσης και σκότους που βαραίνει στις σκέψεις σας, μηνύματα που σας λένε ότι είστε πολύ πληγωμένοι και μπερδεμένοι, πολύ αδύναμοι και παραμελημένοι, πολύ διαφορετικοί ή αποπροσανατολισμένοι για να εγγυάται η επουράνια αγάπη με οποιονδήποτε πραγματικό τρόπο. Αν ακούτε αυτές τις ιδέες, τότε παρακαλώ ακούστε αυτό: αυτές οι φωνές κάνουν απλώς λάθος. Μπορούμε με πεποίθηση να αγνοήσουμε τα σπασμένα πράγματα που μας αποκλείουν από την επουράνια αγάπη – κάθε φορά που τραγουδάμε τον ύμνο που μας υπενθυμίζει ότι ο αγαπημένος και άψογος Σωτήρας μας επέλεξε να «υπ[οφέρει]» κάθε φορά που παίρνουμε το κομμένο ψωμί. Ασφαλώς ο Ιησούς αφαιρεί κάθε ντροπή από τους συντετριμμένους. Μέσω της συντριβής Του, έγινε τέλειος και μπορεί να μας κάνει τέλειους παρά τη συντριβή μας. Ήταν συντετριμμένος, μόνος, τσακισμένος και μωλωπισμένος – και εμείς μπορεί να νιώθουμε ότι είμαστε – αλλά δεν είμαστε αποκομμένοι από την αγάπη του Θεού. «Συντεθλιμμένοι άνθρωποι, τέλεια αγάπη» όπως λέει το τραγούδι.

Μπορεί να γνωρίζετε κάποιο μυστικό για τον εαυτό σας που σας κάνει να αισθάνεστε ότι δεν σας αγαπούν. Όσο δίκιο κι αν έχετε σχετικά με αυτά που γνωρίζετε για τον εαυτό σας, κάνετε λάθος να νομίζετε ότι έχετε θέσει τον εαυτό σας εκτός της εμβέλειας της αγάπης του Θεού. Μερικές φορές είμαστε σκληροί και ανυπόμονοι απέναντι στον εαυτό μας με τρόπους που δεν θα μπορούσαμε ποτέ να φανταστούμε ότι είμαστε προς οποιονδήποτε άλλον. Έχουμε πολλά να κάνουμε σε αυτή τη ζωή, αλλά η απέχθεια για τον εαυτό μας και η επαίσχυντη αυτοκαταδίκη δεν είναι σε αυτόν τον κατάλογο. Όσο δύσμορφοι κι αν αισθανόμαστε ότι είμαστε, οι βραχίονές Του δεν μίκρυναν. Όχι. Είναι πάντοτε αρκετά μεγάλοι για να αγκαλιάσουν τον καθέναν από εμάς και [Εκείνος] «καταλαβαίνει».

Όταν δεν αισθανόμαστε τη ζεστασιά της θείας αγάπης, δεν έχει φύγει. Τα λόγια του ίδιου του Θεού είναι ότι «τα βουνά θα μετατοπιστούν, και οι λόφοι θα μετακινηθούν· όμως, το έλεός [Του] δεν θα εκλείψει από [εμάς]». Έτσι, για να είμαστε σαφείς, η ιδέα ότι ο Θεός έχει σταματήσει να αγαπά θα πρέπει να βρίσκεται τόσο χαμηλά

to it until after the mountains have left and the hills are gone!

I really enjoy this symbolism of mountains being evidence of the certainty of God's love. That powerful symbolism weaves into accounts of those who go to the mountains to receive revelation and Isaiah's description of "the mountain of the Lord's house" being "established in the top of the mountains." The house of the Lord is the home of our most precious covenants and a place for us all to retreat and sink deeply into the evidence of our Father's love for us. I have also enjoyed the comfort that comes to my soul when I wrap myself more tightly in my baptismal covenant and find someone who is mourning a loss or grieving a disappointment and I try to help them hold and process their feelings. Are these ways that we can become more immersed in the precious covenantal love?

So if God's love does not leave us, why don't we always feel it? Just to manage your expectations: I don't know. But being loved is definitely not the same as feeling loved, and I have a few thoughts that might help you as you pursue your answers to that question.

Perhaps you are wrestling with grief, depression, betrayal, loneliness, disappointment, or other powerful intrusion into your ability to feel God's love for you. If so, these things can dull or suspend our ability to feel as we might otherwise feel. For a season at least, perhaps you will not be able to feel His love, and knowledge will have to suffice. But I wonder if you could experiment—patiently—with different ways of expressing and receiving divine love. Can you take a step back from whatever is in front of you and maybe another step and another, until you see a wider landscape, wider and wider still if necessary, until you are literally "thinking celestial" because you are looking at the stars and remembering worlds without number and through them their Creator?

στον κατάλογο των πιθανών εξηγήσεων στη ζωή, ώστε να μην φτάνουμε σε αυτήν παρά μόνο αφού φύγουν τα βουνά και φύγουν οι λόφοι!

Πραγματικά μου αρέσει πολύ αυτός ο συμβολισμός των βουνών που είναι απόδειξη της βεβαιότητας της αγάπης του Θεού. Αυτός ο ισχυρός συμβολισμός βρίσκεται στις αφηγήσεις εκείνων που πηγαίνουν στα βουνά για να λάβουν αποκάλυψη και στην περιγραφή του Ησαΐα για «το βουνό του οίκου του Κυρίου» που έχει «στηριχθεί επάνω στην κορυφή των βουνών». Ο οίκος του Κυρίου είναι ο οίκος των πολυτιμωτάτων διαθηκών μας και ένα μέρος για όλους εμάς να αποσυρθούμε και να εντρυφήσουμε στις αποδείξεις της αγάπης του Πατέρα μας για εμάς. Έχω επίσης απολαύσει την παρηγοριά που έρχεται στην ψυχή μου, όταν τυλίγομαι πιο σφιχτά στη διαθήκη του βαπτίσματός μου και βρίσκω κάποιον που θρηνεί μία απώλεια ή θρηνεί μία απογοήτευση και προσπαθώ να τον βοηθήσω να κρατήσει και να επεξεργαστεί τα συναισθήματά του. Είναι αυτοί οι τρόποι με τους οποίους μπορούμε να εμβαπτισθούμε περισσότερο στην πολύτιμη αγάπη της διαθήκης, το χέσεν;

Επομένως, αν η αγάπη του Θεού δεν μας αφήνει, γιατί δεν τη νιώθουμε πάντα; Απλώς για να διαχειριστείτε τις προσδοκίες σας; Δεν ξέρω. Όμως το να σας αγαπούν ασφαλώς δεν είναι το ίδιο με το να νιώθετε ότι σας αγαπούν και έχω μερικές σκέψεις που θα μπορούσαν να σας βοηθήσουν καθώς αναζητείτε τις απαντήσεις σας σε αυτή την ερώτηση.

Ίσως παλεύετε με θλίψη, κατάθλιψη, προδοσία, μοναξιά, απογοήτευση ή άλλη ισχυρή παρεμβολή στην ικανότητά σας να αισθανέστε την αγάπη του Θεού για εσάς. Αν ναι, αυτά τα πράγματα μπορούν να αμβλύνουν ή να αναστείλουν την ικανότητά μας να αισθανόμαστε όπως θα μπορούσαμε να αισθανόμαστε διαφορετικά. Για ένα διάστημα τουλάχιστον, ίσως δεν θα είστε σε θέση να αισθανθείτε την αγάπη Του και η γνώση θα πρέπει να είναι αρκετή. Όμως αναρωτιέμαι αν θα μπορούσατε να πειραματιστείτε –υπομονητικά– με διαφορετικούς τρόπους έκφρασης και λήψης της θείας αγάπης. Μπορείτε να κάνετε ένα βήμα πίσω από ό,τι είναι μπροστά σας και ίσως ένα άλλο βήμα και άλλο, μέχρι να δείτε ένα ευρύτερο τοπίο, ευρύτερο και ακόμη ευρύτερο, αν χρειαστεί, μέχρι να «σκ[έφτεστε] κυριολεκτικά επουράνια», επειδή βλέπετε τα αστέρια και θυμάστε κόσμους χωρίς αριθμό και μέσω αυτών τον Δημιουργό τους;

Birdsong, feeling the sun or a breeze or rain on my skin, and times when nature puts my senses in awe of God—each has had a part in providing me with heavenly connection. Perhaps the comfort of faithful friends will help. Maybe music? Or serving? Have you kept a record or journal of times when your connection with God was clearer to you? Perhaps you could invite those you trust to share their sources of divine connection with you as you search for relief and understanding.

I wonder, if Jesus were to choose a place where you and He could meet, a private place where you would be able to have a singular focus on Him, might He choose your unique place of personal suffering, the place of your deepest need, where no one else can go? Somewhere you feel so lonely that you must truly be all alone but you aren't quite, a place to which perhaps only He has travelled but actually has already prepared to meet you there when you arrive? If you are waiting for Him to come, might He already be there and within reach?

If you do feel filled with love in this season of your life, please try and hold on to it as effectively as a sieve holds water. Splash it everywhere you go. One of the miracles of the divine economy is that when we try to share Jesus's love, we find ourselves being filled up in a variation of the principle that "whosoever will lose his life for my sake shall find it."

Being filled with God's love shields us in life's storms but also makes the happy moments happier—our joyful days, when there is sunshine in the sky, are made even brighter by the sunshine in our souls.

Let's become "rooted and grounded" in our Jesus and in His love. Let's look for and treasure experiences of feeling His love and power in our lives. The joy of the gospel is available to all: not just the happy, not just the downcast. Joy is our purpose, not the gift of our circumstances. We have every good reason to "rejoice and be filled with love towards God and all men." Let's get full.

Το κελάηδημα των πουλιών, το να νιώθω τον ήλιο ή ένα αεράκι ή τη βροχή στο δέρμα μου και οι στιγμές που η φύση προκαλεί δέος στις αισθήσεις μου για τον Θεό – το καθένα είχε ένα ρόλο στο να μου παράσχει μια επουράνια σύνδεση. Ίσως η παρηγοριά των πιστών φίλων να βοηθήσει. Ίσως η μουσική; Ή η υπηρετήση; Έχετε κρατήσει ένα αρχείο ή ένα ημερολόγιο για τις φορές που η σύνδεσή σας με τον Θεό ήταν πιο ξεκάθαρη για εσάς; Ίσως θα μπορούσατε να καλέσετε εκείνους που εμπιστεύεστε να μιλήσουν για τις πηγές της θείας σύνδεσης μαζί σας καθώς αναζητείτε ανακούφιση και κατανόηση.

Αναρωτιέμαι, αν ο Ιησούς επέλεγε ένα μέρος όπου εσείς και Εκείνος θα μπορούσατε να συναντηθείτε, ένα ιδιωτικό μέρος όπου θα μπορούσατε να εστιάσετε αποκλειστικά σε Εκείνον, θα μπορούσε Εκείνος να επιλέξει το μοναδικό μέρος του προσωπικού σας πόνου, το μέρος της βαθύτερης ανάγκης σας, όπου κανείς άλλος δεν μπορεί να πάει; Κάπου που νιώθετε τόσο μόνοι που πρέπει πραγματικά να είστε ολομόναχοι, αλλά δεν είστε ακριβώς, ένα μέρος στο οποίο ίσως μόνο Εκείνος έχει ταξιδέψει, αλλά στην πραγματικότητα έχει ήδη προετοιμαστεί να σας συναντήσει εκεί όταν φτάσετε; Εάν Τον περιμένετε να έλθει, μήπως Εκείνος είναι ήδη εκεί σε απόσταση αναπνοής;

Εάν αισθάνεστε γεμάτοι αγάπη αυτή την περίοδο της ζωής σας, παρακαλώ προσπαθήστε να την κρατήσετε τόσο αποτελεσματικά όσο ένα κόσκινο κρατά το νερό. Διαδώστε την αγάπη όπου κι αν πηγαίνετε. Ένα από τα θαύματα της θείας οικονομίας είναι ότι όταν προσπαθούμε να διαδώσουμε την αγάπη του Ιησού, βρισκόμαστε να γεμίζουμε με μία παραλλαγή της αρχής ότι «όποιος χάσει τη ζωή του, εξαιτίας μου, θα τη βρει».

Όταν είμαστε πλήρεις της αγάπης του Θεού, μας προστατεύει στις καταιγίδες της ζωής, αλλά κάνει επίσης τις ευτυχισμένες στιγμές ευτυχέστερες – οι χαρούμενες ημέρες μας, όταν υπάρχει ηλιοφάνεια στον ουρανό, γίνονται ακόμη πιο φωτεινές από τον ήλιο στις ψυχές μας.

Ας αφήσουμε τον Ιησού μας «να κατοικήσει μέσα στις καρδιές» μας. Ας αναζητήσουμε και ας εκτιμήσουμε εμπειρίες που νιώθουμε την αγάπη και τη δύναμή Του στη ζωή μας. Η χαρά του Ευαγγελίου είναι διαθέσιμη σε όλους: όχι μόνον στους ευτυχισμένους, όχι μόνον στους θλιμμένους. Η χαρά είναι ο σκοπός μας, όχι το δώρο των περιστάσεών μας. Έχουμε κάθε καλό λόγο

In the name of Jesus Christ, amen.

να «αγαλλιάζου[με] και να εί[μαστε] γεμάτοι με
αγάπη προς τον Θεό και για όλους τους ανθρώ-
πους». Ας γίνουμε πλήρεις. Στο όνομα του Ιησού
Χριστού, αμήν.